



ویژه نامه  
آخر هفته

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:

مهدی شفیعی

مدیر مسئول: علی عالی

دستیاران سردبیر:

آرمن ساروخانیان و رسول مجیدی

سرویس فوتبال ایران:

ابراهیم افشار، فرشاد کاس نژاد، ناصر قراگزلو، وصال روحانی، حمیدرضا عرب، سعید آقایی، جعفر برزگر، امیر اسدی، محمد قراگزلو، هومن جعفری، اکبر منتشلو، سمیرا شیرمردی، بهناز میرمطهریان، مهدیه دریابیگی، حسین قهار، سامان موحدی، سام ستارزاده، نوید صراف، سالار علیخواه، مجتبی صدوقی، پویا جاویدان، احسان محمدی، علی مغانی

سرویس ورزش جهان:

اشکان نعمت پور، یاسر احمدی، سیدعلی بلندنظر، حمید کشاورز

سرویس ورزش ایران:

آزاده پیراکوه، محسن وظیفه، رضا عباسپور، محسن آجرلو، ناصر انصافی مقدم، شکوفه موسوی، وحید جعفری  
مدیر فنی: مجتبی رفیعی  
مدیر هنری: محسن ذاکری  
صفحه آرایی: فرشید بهاری، حامد حسینی، علی عباسی، نسرین کاظمی  
عکس: نعیم احمدی

ویراستاران: مسعود قراگزلو، علیرضا عبدالوند،

مهرداد افشار، فرشته معتمدی، معصومه

مهدوی روشن، لیلا امیری، سیده زهرا آرامی

روابط عمومی: سمیه مهدی پور

سپاس ویژه از

بهمن فروتن، مجید جلالی، جلال چراغپور،

شهاب پاک نگر، رضا درویش

لیتوگرافی: مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

چاپ: ایرانیان

آدرس: تهران، خیابان خرمشهر، پلاک ۲۰۸

تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۰۴۱۱۳، ۸۴۷۱۱۱۷۳

امور مشترکین: ۹۲۲۲۲۴۳۸

سازمان آگهی: ۸۸۵۰۰۶۱۷

روایت کاملی از بازی تاریخی آرژانتین – انگلیس در جام جهانی ۱۹۸۶

# ظهر داغی که مارادونا جاودانه شد

اردوی آرژانتین فضای یکدستی داشت. آنها به محض رسیدن به خاک مکزیک تسویه حساب کردند و دانیل پاسارلا، کاپیتان تیمی که ۸ سال قبل از آن قهرمان جهان شده بود را کنار گذاشتند. تیم در مرحله مقدماتی جام جهانی به دو دسته طرفداران مارادونا و طرفداران پاسارلا تقسیم شده بود و چیزی نمانده بود که این اختلاف به قیمت حذف تمام شود، ولی آنها به لطف گل تساوی دقیقه آخر مقابل پرو صعود کردند. این وضعیت نمی‌توانست ادامه داشته باشد و در مکزیک، مارادونا قدرت را در دست گرفت. او پاسارلا را «دورو» نامید، در حالی که مارادونا و دارو دسته‌اش از نگاه این مدافع قدیمی «شورشی» بودند. تیم در نهایت تصمیم گرفت با مارادونا متحد شود و پاسارلا به بهانه مصدومیت کمر از فهرست تمام بازی‌ها خط خورد.

## همه‌کاره‌اردوی آرژانتین

آرژانتین توانست با برد سه بر یک مقابل کره جنوبی (سه پاس گل مارادونا)، برد دو بر صفر مقابل بلغارستان (یک پاس گل مارادونا) و تساوی یک بر یک با ایتالیا (گل مارادونا) سرگروه شود و در یک هشتم نهایی با همسایه‌اش، اروگوئه روبه‌رو شد. مارادونا می‌دانست چه چیزی در انتظارش است. او سیبل مدافعان خشن حریف بود، ولی توانست با تغییر مکان دائمی برای همبازیانش فضا بسازد و در نهایت آرژانتین با تک گل پاسکولی به پیروزی رسید. مارادونا مقابل اروگوئه نه گل زد نه پاس گل داد (یک ضربه‌اش به تیر خورد و گل او به اشتباه مردود شد)، ولی خودش آن را بهترین بازی عمرش می‌داند. آنها حالا به انگلیس رسیده بودند.

مثل بازی با اروگوئه، آرژانتین مجبور بود در این بازی هم با پیراهن دومش به رنگ آبی نیلی بازی کند ولی این پیراهن از پارچه پنبه‌ای ضخیمی بود که عرق تن بازیکنان از آن عبور نمی‌کرد. اگر بازی اروگوئه ساعت ۱۶ برگزار شد، بازی با انگلیس قرار بود ساعت ۱۲ ظهر به وقت محلی شروع شود. بیلاردو به این فکر کرد که سوراخ‌هایی روی پیراهن‌ها بوجود آورد، ولی این

به تنهایی توانست آرژانتین را در مسابقه‌ای به پیروزی برساند که انگلیسی‌ها خودشان را در آن کاملاً بازنده نمی‌دانند و حتی بنگاه شرط‌بندی «ویلیام هیل» تصمیم گرفت به کسانی که نتیجه بازی در پایان نود دقیقه را مساوی پیش‌بینی کرده بودند، جایزه بدهد. بعد از بازی لطیفه‌ای هم در انگلیس باب شد که «تنها باری که استیو هادج (مدافع انگلیس) توانست به مارادونا نزدیک شود وقتی بود که در پایان بازی پیراهنش را با او مبادله کرد.» این پیراهن حالا در موزه ملی فوتبال منچستر قرار دارد و خاطره تلخ این بازی را برای انگلیسی‌ها یادآوری می‌کند.

## یک زندان بدون زندانی

وقتی شاگردان کارلوس بیلاردو روی چمن خشک و سوزان ورزشگاه آزتک مکزیکو قدم گذاشتند، از مدت‌ها قبل خودشان را برای چنین شرایطی آماده کرده بودند. آنها مصمم بودند تا مراحل آخر تورنمنت پیش بروند. در ماه ژانویه به اردویی در تیکلارا، روستایی در شمال آرژانتین رفتند که ارتفاعش از سطح دریا ۲۴۰۰ متر است و با این اردو می‌خواستند آب و هوای مکزیک را شبیه‌سازی کنند. در رشته کوه‌های اند بود که اتحادی بین بازیکنان شکل گرفت. آنها پنجم ماه مه، یک ماه مانده به شروع مسابقات به عنوان اولین تیم وارد مکزیک شدند و به خوابگاه باشگاه «آمریکا» رفتند که در نزدیکی ورزشگاه آزتک است.

این خوابگاه کثیف و بدون امکانات بود تا مارادونا آن را به یک «زندان بدون زندانی» تشبیه کند. او با دوستش «پدرو پاسکولی» در اتاق شماره شش مستقر شد و برای تنوع تصمیم گرفتند عکس بازیگران و خوانندگان آرژانتینی را روی دیوارها بچسباندند. بازیکنان برای خروج از این فضای دلگیر گردش‌های منظمی داشتند که دوستی بین‌شان را بیشتر کرد. آنها برای خرید، خوردن هات‌داگ یا بستنی بیرون می‌رفتند. بعد از بازی‌ها در رستورانی در آن حوالی استیک می‌خوردند. در خوابگاه هم دائماً موسیقی متن فیلم راکی را گوش می‌کردند.



آرمن ساروخانیان

Armen Saroukhanian

«دست خدا» و «گل قرن». پیروزی دو بر یک آرژانتین در یک چهارم نهایی جام جهانی ۱۹۸۶ با این دو صحنه جاودانه شد. بدون این دو گل این بازی می‌توانست شبیه یک بازی کم حادثه سری B ایتالیا باشد، ولی گاهی چند ثانیه معادل ماندگاری در تاریخ است. «دست خدا» و «گل قرن» برای مارادونا حکم تابلوهای «لبخند ژوکوند» و «شام آخر» برای داوینچی یا ترانه‌های «یستردی» و «النور ریگی» برای گروه بیتلز را دارد. این دو گل در کارنامه پر از شاهکار مارادونا مثل داغ آهن گداخته اثر ماندگاری بجا گذاشته‌اند، مثل اوج احساسی که یک تاریخ، یک مکان یا یک رویداد را برای همیشه در ذهن حک می‌کند.

این دو گل حکم عبور از گردنه‌ای سخت در مسیر قله و فتح جام جهانی بود. گاهی یادآوری اینکه این بازی می‌توانست برای آرژانتین پایان شبیه بازی سویل (اشاره به بازی نیمه‌نهایی جام جهانی ۱۹۸۲ که فرانسه برتری ۱-۳ مقابل آلمان را از دست داد و در ضربات پنالتی باخت) داشته باشد، هولناک است. اگر اولارتیکوچه آ دو دقیقه مانده به پایان بازی ضربه لینکر روی سانتر بارنز را از روی خط نجات نمی‌داد، همه چیز ممکن بود تغییر کند.

## تنها چهار دقیقه

دو گل نابغه آرژانتینی که مثل سیلی بر صورت فوتبال انگلیس نشست در فاصله تنها چهار دقیقه اتفاق افتاد. از لحظه‌ای که «جیمی هیل»، گزارشگر شبکه بی‌بی‌سی گل با دست مارادونا را «تقلب نفرت‌انگیز» نامید تا صحنه‌ای که در نظرسنجی سال ۲۰۰۲ فیفا به عنوان زیباترین گل تمام ادوار جام جهانی انتخاب شد، تنها چهار دقیقه فاصله بود. «پسر طلایی»